

HOONACKER, Albien van, theoloog, hoogleraar (Brugge 19 maart 1857 - Brugge 1 november 1933). Oudleerling van het Sint-Lodewijkscollege van Brugge, waar hij in juni 1875 de eerste prijs voor de „Vlaamsche redevoering” behaalde. Doctoraat in de theologie en de Oosterse filologie te Leuven (1880-'86). Begon in 1889 een theologisch-wetenschappelijke carrière. In 1893 nam hij de cursus moraalfilosofie van Mercier over. Uit zijn cursus moraalfilosofie ontstond na de Eerste Wereldoorlog, toen de geleidelijke vernederlandsing van de colleges plaatsvond, o.m. door zijn toedoen het eerste Nederlandstalige handboek (1922). Met de canonist Alfons van Hove en andere theologen behoorde hij tot de vernieuwers van de Nederlandstalige geesteswetenschappen (1920-'25), die via de Standaard Uitgeverij haar weg naar een breed publiek vonden. Na zijn emeritaat in 1927 was hij nog werkzaam in de afdeling van het Davidsfonds te Brugge.

WERKEN: *Grondbeginselen der moraalphilosophie* (1922).

LITERATUUR: *Dictionnaire de la Bible*, Supplement, IV (1928); - A. Roersch, *Histoire contemporaine de la Belgique*, III (1930); - J. Coppens, *Le chanoine Albin van Hoonacker. Son enseignement, son œuvre, sa méthode exégétique* (1935); - J. Colson, *Poels* (1955); - R. Bäumer, *Hoonacker, Albin van*, in *Lexikon für Theologie und Kirche*, V (1960); - G. Ryckmans, *Uit het verleden van de orientalistiek te Leuven*, in *Lovaniensia*, nr. 2 (1966, p. 13-23).

ROMAIN VANLANDSCHOOT